

- 02 Leder
- 03 Andakt
- 04 Ecuador
- 06 DR Kongo
- 08 Medlem i Tønsberg SMR
- 10 Bønnesvar
- 13 Etterlysning
- 14 Indre Østfold SMR

ORGAN FOR SYKEPLEIERNES MISJONSRING
Nr. 3 • 92. ÅRG. • 2023

I Ecuador støtter SMR et prosjekt som Misjonsalliansen driver, med forebyggende tiltak og bedre oppfølging av unge gravide.
(Foto: Misjonsalliansen)

MOTTO: HANS HERLIGHET TIL PRIS. EF. 1,12

«Ingen grunn til å klage, vi er på vinnerlaget.»

Denne sangen sang vi i et barnekor jeg var leder for engang. Hvem har ikke kjent på nederlag ved å være på taperlaget noen gang? Vel, ikke alt handler om å tape eller vinne, verden er heldigvis ikke så sort/hvitt.

«Gjør det lille du kan» er en sang av Lina Sandell som jeg liker godt. Den slutter slik; «det du gjorde, du gjorde mot meg» – vi skal få gå i Guds ærend i det vi gjør.

I helga har jeg vært på fjell-leir og fått være med på en flott helg, gått til duk og dekket bord. Vært på fjelltur og fått sittet og hørt og tatt til meg av Guds Ord. Det var også en time om Fanny Crosby. Hun ble blind da hun var liten og med sitt handicap var det vanskelig på den tiden å få gå på skole. Hun lærte seg likevel mye, fikk etterhvert gå på skole og hun hadde store diktergaver som hun etter en vekkelse skjønte at hun skulle bruke på kristne sanger. Og de har vi i vår sangskatt. «Salige visshet» er hennes mest kjente her

i Norge. «All ting jeg gav ham, all ting jeg vant» er begynnelsen på 2. vers. Og det er det vi ønsker; å gi alt til Jesus.

I SMR er vi med på noe stort. Vi får be for våre medsykepleiere som er ute i verden, ute i førstelinjen. Vi er sammen med dem på «vinnerlaget». Vi gjør det lille vi kan i å folde hender og be til Han som har all makt til å gjøre alt etter sin vilje. Og det er i bønn til Han som har all makt i himmelen og på jorden vi sender våre økonomiske midler. Om det ikke er all ting, så vil Jesus også velsigne midlene og sørge for at de blir brukt etter sin vilje.

Så stå på! Vi er på vinnerlaget!

Søsterhilsen

Froydis Vestbøstad

Styreleder SMR

Hvile

«Jeg hviler i nåden», synger vi i en sang.

Jesus var ofte på vandring sammen med disiplene sine. I Bibelen står det skrevet at også Jesus trengte å hvile seg.

Jesus hadde også omsorg for sine disipler, at de skulle få hvile. I Markus 6, 30-32 står det om en gang apostlene hadde vært ute og forkynt og kom tilbake til Jesus og fortalte om hva de hadde lært folket. Jesus sier så til de; «Kom med til et øde sted hvor vi kan være for oss selv, og hvil dere litt». Og i det samme verset har Jesus omsorg for at de skulle få tid til å spise.

Jesu uendelige omsorg for oss er stor. Han døde på korset for deg og meg for at vi skulle få ta del i den hvilen som Han gir. Godt å få legge seg ved Jesu kors og hvile. Kunne legge av syndebyrden og all bekymring.

I Matteus 6, 25-34 er vi i Guds omsorg. Når Gud kan sørge for fuglene under himmelen og liljene på marken, hvor mye mer vil han ikke sørge for deg og meg som har lagt livene våre Hans hånd. Og vi ble kjøpt fri på Golgata.

Guds omsorg er over alt. Tenk å få legge seg i Jesu armer og bare hvile. Hente kraft til dagen. Hente inspirasjon til å dele med andre – de du treffer på din vei i dag og i bønneoppgaven vi i SMR har for våre utsendte misjonssykepleiere i fjerne land og kontinent.

Jesus ser etter den ene som misjonssykepleierne får møte med evangeliet. Han gir aldri opp å kalle på mennesker – samme hvor man enn befinner seg. Han gir styrke og ledelse til våre misjonssykepleiere i oppgaven de står i, utfordringer i forhold til andre religioner og kulturer.

«Jeg hviler i min tro på Jesus, Guds Sønn, i den nåde som er gitt meg av Gud. Jeg hviler i min tro på Jesus, Guds Sønn, i nåden, gitt av Gud.»

Velsignet dag!

Hilsen **Torunn Tvedt**

2. varamedlem til landsstyret i SMR

Helseagentene er lokale helsepromotører i sine nabolag og følger opp familier med samtaler.

Stadig flere barn blir gravide

Antallet tenåringsgraviditeter i Ecuador øker og gir flere utfordringer til et land i krise. Gjennom sin støtte til Misjonsalliansen bidrar Sykepleiernes Misjonsring til forebyggende tiltak og bedre oppfølging av unge gravide.

Malene Jerpstad og Kjell Audun Løkslid, tidligere utsendinger i Ecuador (redigert)

Jenter blir mødre i en alder der de skulle ha lekt og gått på skolen. Det har lenge vært et problem i Ecuador. Misjonsalliansen har jobbet med denne problematikken i noen år.

Latin-Amerika og Afrika sør for Sahara er de eneste områdene i verden der antallet graviditeter blant barn under 15 år øker, og Ecuador er blant de landene med høyest andel fødsler blant 15–19 år gamle jenter.

Nylig rapporterte helsemyndighetene at mer enn 41.000 jenter i alderen 10–19 år har født i løpet av et år. Denne typen fødsler utgjør hele 15,7 prosent av alle fødsler i

landet, og det er dessverre ikke sannsynlig at prosenten går ned med det første. **At tallene inkluderer jenter ned i 10-årsalder, er alarmerende!**

Det ble i samme undersøkelse registrert 4.196 jenter i alderen 10–14 år på første graviditetskontroll. Av disse jentene har hele 80 prosent blitt gravide som følge av overgrep i nære relasjoner. Så vet vi også at det skjer mange flere overgrep som ikke resulterer i graviditet. Her er det store mørketall.

Myndighetene har satt denne utfordringen på dagsorden. I stor grad er dette takket

Helseagentene til Mariana de Jesús gjør også hjemmebesøk og følger opp de som trenger det.

være bidrag fra lokale helseinstitusjoner og organisasjoner. En særlig målsetting er å redusere antall tenåringsgraviditeter og redusere vold i nære relasjoner. Det vil ta lang tid å oppnå resultater, men det er mulig.

En av Misjonsalliansens samarbeidspartnere i helseprosjektet, Mariana de Jesús, er en slik aktør. De har et helsesenter som gir profesjonelt helsetilbud der det trengs aller mest. Helsesenteret jobber med å følge opp graviditeter i tillegg til å gi informasjon

Mariana de Jesús har helseagenter som får opplæring i å gi informasjon og enkel helsehjelp. De studerer helsefag og har selv vokst opp blant de familiene som senteret sender dem ut til.

om helse, forebygge sykdommer og underernæring av små barn. **Med støtte fra givere som Sykepleiernes Misjonsring får mennesker viktige medisiner til en pris de kan betale, og underernærte barn kan få oppfølging og behandling.**

En viktig del av arbeidet til senteret er oppsøkende team blant unge gravide i området, slik at de får god oppfølging i svangerskapet. Oftest er det ikke de gravide selv som kommer til helsesenteret. Lokale helseagenter, lokalsamfunnsledere og ledere i kirkene er ofte de som hjelper jentene til Mariana de Jesús. Her får de viktige kontroller, gynekologundersøkelser, nødvendige medisiner, de får tatt blodprøver, samt får oppfølging under hele svangerskapet og etter fødsel.

Patricia, daglig leder på helsesenteret, forteller at mange foreldre skammer seg over at barnet deres er blitt gravid, og at de vil holde det skjult. Å jobbe med denne problematikken er sammensatt. Holdningsendringer er viktig for å kunne utfordre machokulturen som gjør at flere menn behandler damer og jenter som eiendom. I tillegg må utdanningstilbudet og seksualundervisningen styrkes for å gi bedre kunnskap.

– Jeg pleier å si at hadde det vært karer som hadde født, ville forholdene vært mye bedre, sier tidligere Kongo-misjonær Anne-Britt. Barselavdelingen til fødestuen er ett stort rom. Ofte sover det over 20 personer i rommet, seks som har født pluss deres pårørende som hjelper til med matlaging, vask og stell.

– Tusen takk for støtte til ny fødestue!

Nylig ble det bygget en ny fødestue i Aketi, DR Kongo, med støtte fra SMR. – Det Norske Baptistsamfunn og vår partner, Communauté Baptiste du Congo Nord (CBCN), er svært takknemlig for støtten fra SMR til å bygge en fødestue i tilknytning til helsesenteret som CBCN driver i Aketi, sier misjonsleder Lise Kyllingstad.

Byggingen av den nye fødestuen har tatt over to år. – Årsaken har blant annet vært pandemien, dollarkusen i forhold til den norske kronen, samt en helt forferdelig vei mellom Buta og Aketi, forklarer misjonsleder Lise Kyllingstad i Baptistsamfunnet.

Fødestuen er en kjærkommen hjelp til kvinnene i Aketi.

– Den vil bli brukt av 12-15 fødende kvinner hver måned. Nå kan de føde under hygienisk gode forhold og slippe å få kuttet navlestrengen med samme redskap som man bruker på åkeren. Det vil redde mange barn og mødre fra å dø av stivkrampe. Med ny fødestue blir mor og nyfødt tatt på alvor, sier Anne-Britt Eines (78). Hun bor på Raufoss,

men har jobbet i mange år som misjonær i DR Kongo.

To jordmødre er fast ansatt på fødestua. Til å hjelpe seg har de to hjelpe-sykepleiere som kan bidra hvis det er noe spesielt.

Alle som skal føde har med seg pårørende. De tar seg av alt av vasking og stell og lager mat på utsiden av fødestua. På dagen oppholder de fleste seg på verandaen utenfor.

– Fødestueprosjektet startet vi i 2007. Det er finansiert av endel menigheter, SMR og turister jeg har hatt med meg på reise til DR Kongo. Forrige gang jeg var der var for fire år siden, forteller Anne-Britt Eines. – Selv om jeg ikke jobber som misjonær lenger er jeg opptatt av å hjelpe.

Fødestuen i Aketi er den sjette i rekken og den femte som er bygd på samme måte: Et føderom med en fødeseng, et rom med et operasjonsbord, et venterom for den som har rier og et stort barselværelse. På operasjonsbordet gjør man små inngrep som keisersnitt, brokk- og blindtarm-operasjoner.

Også i 2018 skrev vi om Baptistsamfunnets Mor/barn-fødestueprosjekt da Anne-Britt Eines var i DR Kongo og åpnet stue nummer tre. Fødestuene tilbyr hygienisk gode forhold, og redder livet til mange, både mor og barn. De slipper å få kuttet navlestrengen med samme redskap som brukes på åkeren.

– Jeg var tiltrukket av saken og av de gledelige ting som skjedde ute i landene der misjonærene arbeidet. Noen ganger kom Annie Skaug og fortalte fra arbeidet sitt, forteller Elin.

– Det er stort å følge med på misjonen!

Elin Fretheim Narum har vært med i Sykepleiernes Misjonsring, Tønsberg siden 1955. Hun ble invitert med mens hun var elev på sykepleieskolen i Tønsberg. Hun har nå fylt 91 år, men fortsatt prioriteres SMR høyt i hennes hverdag.

Tekst og foto: Torbjørg Vikingsdal Andersen

På den tiden Elin ble medlem kaltes de «Søstrenes Misjonsring». Tidligere var det sykehusets forstanderinne som ledet møtene. Da var det høytidelig. Kunne ikke hun være tilstede, måtte andre ta ledelsen. Det kjentes noen ganger nesten litt skremmende. Men det gikk greit. Etter hvert begynte de å annonsere møtene i avisen. Da kom noen nye med.

– Det var flest ferdig utdannede

sykepleiere, men også noen elever som var kristelig interessert, forteller Elin. Ofte var de bare fem-seks som møttes.

I mange år var det vanlig at sykepleiere gikk i delt vakt. De kunne gå rett fra seinvakt klokka 19.00 til SMR-møtet på elevhjemmet som var rett over gata for sykehuset. Som servering var det kaffe og julekake med smør på. Det var fast i mange år. Seinere, da de

begynte å samles i hjemmene, ble det laget smørbrød. Iblant hadde de åpent møte på Sven Foyns bedehus eller seinere i Solvangkirken, når de hadde besøk av misjonærer. Noen ganger hadde de tur ut til sykepleiernes hus, Kikut på Nøtterøy. Da var det busstur.

Møteprogrammet bestod i å lese fra et kristent blad, ofte Misjonstidende. Forskjellige andaktsholdere eller misjonærer kom på besøk på hvert møte. Kollektene og forbønnen var alltid en del av programmet. På årsmøtet i 1955 kom det inn 70 kroner i kollekt. Det året var de 20 medlemmer. I 1956 hadde de 28 medlemmer. Medlemskontingenten var seks kroner.

Medlemmene kom fra Den norske kirke og noen frimenigheter. Elin var i mange år leder og sekretær. Hun ivret for å få nye med. Hun ringte rundt til kristne sykepleiere hun kjente. Men det var ikke så enkelt å engasjere. Et aktivt sykepleieliv med vakter og forskjellige oppgaver hindret mange.

Spennende besøk

Det ble startet andre foreninger for kristne sykepleiere som også engasjerte. Ja, også i den tiden, måtte folk gjøre sine prioriteringer. Det ble nedgang i antall medlemmer i SMR.

Gjertrud Undrum var kasserer i mange år, selv etter at hun giftet seg og flyttet fra Tønsberg kom hun på møtene. – Iblant kunne det oppleves tungt å ha lederansvar, sier Elin. – Men jeg var tiltrukket av saken og av de gledelige ting som skjedde ute i landene der misjonærene arbeidet. Annie Skaug var fra Horten. Noen ganger kom hun og fortalte fra sitt arbeid.

Elin nevner også Wiclyffe sitt arbeid på Papa Ny Guinea. Hun er svært imponert over familien Evensen som reiste dit og ble værende i mange år for å oversette Bibelen til befolkningens eget språk. At de holdt ut! Videre forteller Elin om to elever på sykepleieskolen som fikk kall til å dra til

India. De var så ivrige at de gjerne ville reist med det samme, før de var ferdig sykepleiere. Det ble heldigvis til at de reiste etter endt utdanning. Men disse to damene, Åse fra Drammen og Anne Marie fra Hemsedal, ble misjonærer i India i mange år.

I februar 1948 tok de avskjed med SMR i Tønsberg. Men gruppen fikk inspirerende informasjon når de kom på besøk til Norge. Elin understreker at det var stort å følge med på alt arbeidet disse to sykepleierne fikk være med å bygge opp i India gjennom mange år. Hun vil også gjerne nevne Liv Haug som drog til Sør-Amerika for pinsemisjonen. En ivrig sykepleiermisjonær for en frimenighet på Sørlandet. SMR Tønsberg fikk besøk av henne og holdt stort møte i Solvangkirken. Liv Haug bygde skoler, broer og hadde stort arbeid med mange oppgaver. Slike besøk samlet mange.

Elin ble avdelingsleder på sykehuset i Tønsberg. Først noen år på kirurgisk avdeling og medisinsk avdeling. Deretter ble hun med å bygge opp «overvåkningsavdelingen» på Vestfold sentralsykehus, som det het. De fikk inn mange utfordrende og spennende diagnoser, men ikke hjertepasienter. Hun var avdelingsleder der i 17 år.

Fortsatt aktiv

Elin giftet seg med Arthur i 1974. Da Tønsberg skulle bygge nytt sykehjem var hun med på å bygge opp det på Træleborg i Tønsberg. Hun bemerker hvor flott de syntes det var da det ble ferdig. Det hadde enerom med egne bad og løfteutstyr som ga pleierne veldig god hjelp. En ny tid for de ansatte og pasientene.

Elin har levd et spennende og innholdsrikt liv. Fortsatt er hun et ivrig medlem i SMR Tønsberg. Hun inviterer gjerne gruppen inn i sitt hjem for å ha møter. Det er stor grunn til å si takk for den innsatsen hun har gjort i mange år. Tusen takk Elin!

– Jeg har erfart at Han går med i både vanskelige og bedre tider. Det er godt å bli bedt for, sier Solveig.

– Forbønn er viktig!

Solveig Steinskog (73) fra Soknedal i Trøndelag syns at hun får bøttesvar hele tiden.

– Det var godt å vite at medlemmer i SMR ba for meg da jeg var ute som misjonær i Tanzania. Gud har vært med i arbeidet vårt, forteller Solveig. Etter at hun sluttet å arbeide for NLM har hun fortsatt å engasjere seg for å hjelpe folk i Tarime i Tanzania.

– Jeg har alltid hatt stor tro for bønn. Det å be og samtale med Jesus, Guds sønn, fører meg nærmere Han. Det gir meg trygghet og fred. Jeg har tro for at Han gir svar og leder alt til det beste for oss. Jeg har fått merke hans

ledelse gjennom hele livet, forteller Solveig Steinskog.

Hun vokste opp i et godt og harmonisk hjem med kristne foreldre og har hatt sin barnetro hele livet.

– Vi følger også opp arbeidet i landsbyer rundt Tarime der det er mange evangelister og første-generasjons kristne som er uerfarne og trenger støtte og oppmuntringer. Her er mange utfordringer så forbønn er viktig, forteller Solveig. Selv om hun snart er 74 år reiser hun til Tanzania to ganger årlig.

– Skal vi ha et godt forhold til noen, må man snakke sammen. Det er derfor svært viktig at vi har denne bønnemuligheten. Hos Han kan vi legge fra oss det som tynger og samtidig få be om alt vi har behov for å be om. Jeg har erfart at Han går med i både vanskelige og bedre tider. Vanskeligheter trenger vi av og til for kanskje på nytt å våkne opp og se hvilke oppgaver Han har lagt foran oss som Han vil at vi skal vandre i, mener Solveig.

Hun har fått mange konkrete bøttesvar. Et av dem forteller hun gjerne om. Det skjedde under pandemien.

– Man ble anbefalt å ikke reise så mye da. Jeg hadde bestilt billett sammen med ei venninne, ut der vi har vårt arbeid. Ingen anbefalte oss å reise akkurat da, på grunn av

smitten. Da fikk jeg flere konkrete bøttesvar fra Guds Ord om at jeg skulle reise likevel. Jeg var verken usikker eller redd på den reisen, forteller Solveig.

Tarime Yrkesskoles venner

Stedet hvor de har arbeid heter Tarime og ligger i Mara fylke i Tanzania, nordvest i landet. Solveig og mannen Torgny reiste dit som misjonærer for Norsk Luthersk Misjonssamband (NLM) i 1979. Der var de for NLM frem til 2009. Da bestemte misjonsorganisasjonen seg for å fase ut arbeidet i Mara. Solveig og Torgny følte at mye fortsatt var ugjørt. De dannet foreningen «Tarime Yrkesskoles venner», og fortsatte arbeidet som NLM hadde startet. Nå har Tarime Yrkesskoles venner medlemmer

Solveig har arbeidet på klinikken, mens mannen Torgny har vært prosjektleder for byggingen av skolen. I tillegg har de evangelisert sammen i menighetene i landsbyene rundt Tarime.

over hele landet. Hvert år samler de inn flere hundre tusen kroner til arbeidet i Tarime.

– Sammen med den lokale lutherske kirken har vi bygd opp Samaritan Technical Secondary School i Tarime. De første årene jobbet vi der i lange perioder. De siste årene har vi vært der cirka syv uker sammenhengende, to ganger i året, for å følge opp skolen og menighetene i landsbyene rundt byen, forteller Solveig.

Mens Torgny jobbet som evangelist og ledet prosjektarbeidet og utbyggingen, startet hun opp en klinikk ved skolen i Tarime. I tillegg arbeidet hun litt på en mor/barnklinikk i Tarime, samt var med på å følge opp arbeidet i landsbykirkene.

– I flere år sto jeg på bønnekortet til SMR. Det var godt å vite at medlemmer ba for meg. Gud har vært med i arbeidet vårt. Jeg er sikker

på at bønnemøtene som SMR holder, har stor betydning både for de som ber og for dem som blir bedt for, sier Solveig.

Takknemlig for forbønn

Sykepleierutdannelsen tok hun på Menighetssøsterhjemmet i Oslo, nå kalt Diakonova, fra 1970-73. Siden gikk hun også på jordmorskolen på Bygdøy fra 1975-76.

– I 1978 flyttet jeg hjem til Soknedal igjen hvor jeg giftet meg og fikk familie. Det var da jeg kom i kontakt med SMR. De hadde en liten forening i kommunesenteret Støren. Jeg husker det var veldig fint, både på møtene på Støren og ellers, å være med og be for alle sykepleierne som var ute som misjonærer, forteller Solveig til Misjonsringen. – For min del har jeg også merket og følt det godt at jeg ble bedt for i tiden jeg var ute.

Sykepleiernes Misjonsring har både egen Instagram-konto (bildet) og egen Facebook-side. Mange unge er på sosiale medier og vil gjerne lære mer om hva misjon er, om bønn, forbønn og helseprosjekter.

– Vil du være med å evangelisere?

– Jeg har stor tro på å få med nye generasjoner i SMR. Men da trenger jeg hjelp fra gruppene. Er det mulig å få med en fra hver SMR-gruppe til hjelpe meg med å evangelisere i sosiale medier? spør Christine Kristoffersen, redaktør av Misjonsringen.

Hun etterlyser en person fra hver SMR-gruppe over hele landet. Alderen på personen spiller ingen rolle, men vedkommende må kunne ta bilder med smart-telefonen sin, og sende bildene. Personen vil også bli bedt om å skrive

to setninger en gang i uka.

– Jeg har en plan. Men den medfører at jeg får mange kreative SMR-damer med på laget – folk som liker å fotografere, og som ikke er redd for å stikke seg frem, sier Christine.

Tiltaket er for å nå den yngre garde, og få nye unge sykepleiere til å starte bønnegrupper sammen.

Vil du vite mer? Ta kontakt med Christine på epost: christine.kristoffersen@gmail.com

– Guds velsignelse!

– Vi takker hjertelig for støtten, for omtanke og forbønn for våre misjonærer og for deres nasjonale medarbeidere! Vi ønsker Guds velsignelse over arbeidet i SMR, over forbønn og givertjeneste, skriver Johannes Redse fra Norsk Luthersk Misjonssamband i et takkebrev til SMR. Misjonsorganisasjonen mottok 110.000 kroner i støtte fra SMR til prosjekter i Mongolia og Indonesia i 2023.

– Tusen takk!

Nylig fylte Tromsøgruppa 65 år. Hjertelig takk for gaven på kroner 6300 til SMR i anledning det flotte jubileet. Og gratulerer med 65 år:)

– Det er viktig at SMR ikke blir lagt ned med oss eldre. Vi trenger like mye som før at det drives helseprosjekter i de ulike landene. Og sykepleierne som er på jobb der – de trenger å bli bedt for, sier Astri. Fra venstre: Randi Kopperud, Astri Hope, Anne Grete Gjerden, Kirsten Herrebrøden, Anne Kristine Snøløs og Anne Marie Høyheim i Indre Østfold SMR. Karin Haug og Turi Huglen er også med i gruppa, men var ikke tilstede da bildet ble tatt.

– Jesus gir livet mening!

– Når man har opplevd selv å ta i mot Jesus, så er det det som gir livet mening. Det du har tatt i mot som en god gave vil du gjerne gi til andre, sier Kirsten Herrebrøden. Hun er medlem i Indre Østfold SMR. Gruppa møtes en gang i måneden og ber sammen for misjonssykepleiere på jobb i utlandet og for hverandre.

– Det er ikke så lett å være menneske. Det er ikke sånn at alt går på skinner gjennom hele livet. SMR er virkelig en ressurs! Gruppa er blitt til hjelp for hver og en av oss i krisetider. Vi ber for hverandre, og husker på hverandre mellom møtene, sier Kirsten Herrebrøden. Nå er hun pensjonist, men har jobbet som sykepleier i mange år, blant annet på sykehuset i Halden, Rikshospitalet, hjemmesykepleien og på et asylmottak i Mysen. En gang i måneden møter hun andre

tidligere sykepleiere til bønnemøte i Indre Østfold SMR. Møtene er på dagtid.

– Den som har møtet serverer en kake. Ellers har vi med hver vår matpakke. Det begynte vi med etter pandemien. Det er mange av oss som bor alene, og det er ikke alltid man vet hvor mange som møter opp. Når vi har med matpakke, så slipper vi å sitte igjen med masse mat, forklarer Randi Kopperud.

Alle i gruppa har vært med i SMR i mange

år. De føler at de har en viktig oppgave.

– Vi ber for misjonssykepleiere på jobb i utlandet. Vi tenker at de trenger veldig forbønn, de har sikkert en hverdag med både gode og dårlige dager, sier Randi.

Hun har selv vært misjonær i nær 30 år, i India og Bangladesh for Santalmisjonen. Når hun var hjemme i Norge kom hun alltid på besøk til Indre Østfold SMR og fortalte fra arbeidet ute.

– Første gang jeg reiste ut, kom jeg ikke hjem til Norge igjen før det var gått fem år. Siden var jeg hjemme på besøk annethvert år. Jeg sto på bønnekortet til SMR i mange år. Det tror jeg var veldig bra. De pleide å be for meg på torsdager. Ofte på torsdager, så tenkte jeg; «Nå ber de for meg», forteller Randi.

Internasjonalt fellesskap

Det hender fortsatt at gruppa får besøk av misjonssykepleiere som forteller fra arbeidet ute. Flere ganger har Kristin som jobber i Midtøsten, vært på besøk.

– Vi har også hatt digitalt bønnefellesskap med henne på Zoom. Det gir oss en nærhet til arbeidet hun står i. Da vet vi mer hva hun gjør ute. Hun er en av dem som er i sensitivt arbeid, forteller Anne Kristine Snøløs.

I jubileumsnummeret til Misjonsringen skrev Kristin en hilsen hvor hun spesielt nevnte Indre Østfold SMR: «Gjennom disse bønnesamlingene på Zoom har Anne Kristine fått et innblikk i mitt og andres arbeid i regionen her, noe som hun formidler videre. Dersom noen flere ønsker Zoom-kontakt, så starter jeg gjerne en egen norsk bønnesamling en gang i måneden. Tusen takk til dere i SMR for trofast forbønn – dere gjør en utrolig viktig jobb,» skrev Kristin.

– Gud har en oppgave for alle. Han har bruk for oss alle og setter oss til forskjellig arbeid, sier Anne Grete Gjerden.

– Vær ikke redd for å vise at du er glad i noen, sier Kirsten. Hun ville ikke hatt seg selv som sykepleier de første årene hun var

– Jesus er veien, sannheten og livet, den eneste veien til fred, sier Anne Kristine. Hun er leder for Indre Østfold SMR og har vært i SMR siden slutten av 80-tallet.

nyutdannet. – Jeg holdt avstand til pasientene. Etter hvert lærte jeg nærhet, sier Kirsten.

En gang på jobb opplevde hun noe som har hatt betydning i alle år senere.

– Jeg satt vakt ved siden av senga til en homofil mann som nesten var slått i hjel. Jeg tenker på han hver gang noen diskuterer homofili. Jeg vil ikke være med å slå, sier Kirsten.

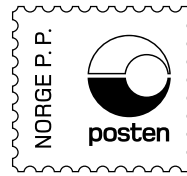
– Husk at vi er alle like. Rik og fattig, svart og hvit. Vi er like verdifulle for Gud, sier Randi. Hun opplevde mange sterke ting da hun var ute som misjonær, og har skrevet bok om opplevelsene: «Et langt liv i misjonens tjeneste».

– Gud var med. Jeg kunne ikke tenkt meg noe annet, sier Randi og smiler.

Astri Hope ble med i SMR etter at hun ble pensjonist. – Jeg synes SMR driver så godt arbeid. Jeg liker at de støtter prosjekter hos alle misjonsorganisasjonene, sier Astri.

Anne Marie Høyheim er enig. – Vi må gjøre så godt vi kan, det lille vi kan!

Retur og adresseforandring til:
SMR, Lovisenberggt. 15 A, 0456 Oslo

– Vil du bli medlem?

Sykepleiernes Misjonsring (SMR) er en sammenslutning av sykepleiere som har til hovedoppgave å be for misjonen, spesielt for sykepleiere i misjonens tjeneste. SMR er også en støtte- og hjelpeorganisasjon for evangeliske misjonsorganisasjoner.

Vil du bli med i en bønnegruppe?

Ta kontakt på epost:

smr@lovisenberg.no

Spør etter kontaktpersonen i den gruppen som er nærmest der du bor. Kontingenten er på kr 400 i året. (Halv pris for studenter.)

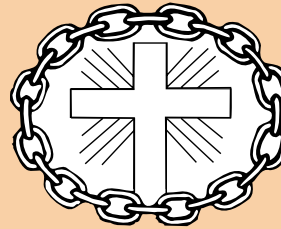
GAVER

Bankkonto: 1609.51.13676

Vipps-nummer: 560952

Husk å skrive en e-post til SMR med hvilken gruppe det vippsede beløpet er fra. Epost: smr@lovisenberg.no

Frist for innsendelse av materiell til neste nummer er 12. november.

EF. 1,12

MISJONSRINGEN utgis av Sykepleiernes Misjonsring

Lovisenberggt. 15 A, 0456 Oslo, Tlf. 47 67 87 97

E-post: smr@lovisenberg.no

www.misjonsringen.no

Leder:

Frøydis Vestbøstad

Gulbrandsvegen 11, 7088 Heimdal, Tlf: 93 80 67 48

E-post: froydisvest@gmail.com

Redaktør:

Christine Kristoffersen,

Tors vei 54A, 1540 Vestby, Tlf: 41 12 81 80

Epost: christine.kristoffersen@gmail.com

Daglig leder:

Hilde Masvie Ydstebø,

Epost: smr@lovisenberg.no, Tlf: 47 67 87 97

Trykkeri:

Østfold Trykkeri

ISSN 1892-7416